

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto



XIV. ročník
číslo 8/2016

Všetci sme Cirkve: smelo kráčajme s ružencom
cez všetky ťažkosti, protivenstvá, búrky!

Ján XXIII.

Šírime za
dobrovoľný príspevok



Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Svätosť je možná
strana 3

Zaujalo nás

Zo života Klubu
kresťanských
seniorov PE-mesto
strana 4-5

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa
strana 5-6

Zaujalo nás

Príhovor pápeža
Františka v Assisi:
Iba pokoj je svätý,
nie vojna
strana 6-8

Zamyslenie

Sviatok Ružencovej
Panny Márie -
7. október
strana 8-10

Týka sa nás

Pápež František:
„Nie sme sirotý,
Ježiš nám daroval
svoju Matku.“
strana 10-11

Farská kronika

od 24.8. do 21.9.2016

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Natalie Čangelová
Sophia Lujza Bezák
Sára Jančichová
Petra Margaréta Kližanová
Adam Ivan
Lilien Kralová
Radovan Darfáš
Denis Baláž
Nina Zdychavská



Sviatosť manželstva prijali:

Milan Gímeš a Katarína Škarbová
František Sobolčík a Veronika Kubačková
Róbert Kobelár a Natália Matloňová



Pozvánka do Skačian „Poďakovanie za úrodu“

Už desiaty rok šikovné ruky žien a dievčat zo Skačian pripravujú výzdobu vo farskom kostole v Skačanoch z plodov Božej prírody a úrody zo záhrad. Tento rok je výzdoba a sypané obrazy inšpirované Rokom milosrdenstva, vyhláseným Sv. Otcem Františkom. Zastavme sa a prejavme aj my vďačnosť za dary, ktoré nám Boh dáva každý deň. Poďakovať, ako i pokochať sa nádhernou výzdobou môžete v deň otvorenia 8.10.2016, ale aj po každej večernej sv. omši o 18,30 hod. v dňoch pondelok, piatok a sobota. Po zmene času je večerná sv. omša o 17,30 hod.

Liturgický kalendár

2.10. - 27. nedeľa v cezročnom období
7.10. - Ružencovej Panny Márie
9.10. - 28. nedeľa v cezročnom období
16.10. - 29. nedeľa v cezročnom období
23.10. - 30. nedeľa v cezročnom období
30.10. - 31. nedeľa v cezročnom období





Svätosť je možná

Drahí čitatelia Pútnika,

nedávno sme boli svedkami svätorečenia matky Terezy - misionárky lásky a milosrdenstva k tým najchudobnejším. Bola svätorečená len 19 rokov po smrti (zomrela v roku 1997). Pred rokom boli svätorečení manželia Martinovci, rodičia sv. Terézie z Lisieux. Zoznam kanonizovaných svätých, teda tých, o ktorých Cirkev prehlasuje, že sú v nebi a môžeme ich prosiť o príhovor, je okolo 12 000. Sú z rôznych krajín, stavov a povolání. Títo všetci nám dokazujú, že svätosť je možná. Čo znamená byť svätý práve v

dnešnom svete, keď sa zdá, akoby svätosť ustupovala? Na prvom mieste si musíme uvedomiť, že sme všetci povolání k svätosti. Veď počúvame slová: „Budte svätí, lebo ja, Pán, váš Boh, som svätý.“ (Lv 19,2) V čom teda spočíva tajomstvo svätosti, ale aj jej príťažlivosť?

Nie je to nejaký vonkajší perfekcionizmus v zachovávaní všetkých náboženských pravidiel a nariadení, ale je to dokonalosť v láske. Naplnenie a realizácia hlavného prikázania: „Milovať Boha nadovšetko a svojho blížneho ako seba samého.“ Mnohí svätci sa vyznačovali tým, že už od detstva mali silnú túžbu stať sa svätými - milovať Boha viac. Jedno je isté - svätosť sa nedosahuje nejakou náhodou alebo zhodou okolností. Je to predovšetkým Božie dielo - Boží dar, pozvanie k nasledovaniu a slobodná odpoveď veriaceho človeka. Mám aj ja takúto túžbu niekde v hĺbke srdca?

Raz som čítal zaujímavý postreh, že keby svätci videli svoje sochy a obrazy, nespoznali by sa na nich. Boli to reálni ľudia, ktorí chodili po tejto zemi, ale boli výnimoční v tom, že dokázali zachytiť Božie pozvanie a naplno naň, každý svojím spôsobom, odpovedať. Nenechali sa odradiť ani ťažkosťami, ani rôznymi životnými okolnosťami, ale vo všetkom dôverovali Bohu. A Boh ich nesklamal a cez ich život sa nám dal viac poznať. Dokázali zrealizovať Božiu vôľu. Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie (Sol 4,3) a Boh nás volá vždy k veľkým veciam.



Začíname mesiac október, kedy budeme viac rozjímať nad tajomstvami života Ježiša Krista spolu s Máriou. Poprosme ju, aby sme jej prostredníctvom vytrvali na ceste svätosti, a ak na nej nie sme, aby sme s odvahou vykročili. Aby sme náš život pripodobnili životu Ježiša Krista. Aby v udalostiach a tajomstvách nášho života zažiarilo naplno Božie milosrdenstvo a dobrota, lebo to je najväčšia sila, ktorá nás

pobáda k vytrvalosti v modlitbe, vo viere, v nádeji a v láske. Boh je verný a raz naplní všetko, čo nám prisľúbil.

Prajem Vám, aby ste cez vernosť v rozjímavej modlitbe ruženca pokročili na ceste osobnej svätosti a lásky k Bohu. Nech nám nikdy nechýba potrebný zápal a horlivosť v službe Bohu a blížnemu. Ako svätý Pavol pripomína: "... s bázňou a chvením pracujte na svojej spásе".

Jozef Mikula, kaplán



Zo života Klubu kresťanských seniorov

Partizánske-mesto

Po letných teplých mesiacoch aj v septembri členovia Klubu kresťanských seniorov s pomocou Božou pokračovali v rozvíjaní svojej činnosti.

Mesiac september bol zameraný na zvládnutie slávnostného trojdnia 12.-14.9. K týmto trom dňom smerovala snaha členskej základne, ale aj ďalších dobrovoľníkov, ktorí boli ochotní pomôcť. Robili sme úpravu chodníkov,



natierali kríže jednotlivých zastavení, upravili sme okolie jednotlivých zastavení, ženy urobili kvetinovú výzdobu... Pokosili sme trávu, upravili priestor na vrchu kalvárie a pri vstupe ku krížovej ceste. Podarilo sa pekne upraviť priestor pri prvom zastavení, kde bola slúžená sv. omša v pondelok 12.9.2016, ktorú celebroidal náš pán kaplán Jožko Mikula. Z úst účastníkov jednotlivých častí tohto trojdnia som počul o dobrých dojmach a pocitoch, ktoré tam prežívali. Či už to bola spomínaná sv. omša, alebo koncert DUO Rytmus z Oslí, ktorý bol hneď po sv. omši pred naším kostolíkom a mal vysokú úroveň. Krížová cesta v druhý deň trojdnia pod vedením



vdp. Mareka Martinkoviča, pána farára z V. Uheriec, ktorý tiež bol hlavným celebrantom večernej sv. omše. Trojdnie vyvrcholilo slávnostnou sv. omšou na sviatok Povýšenia sv. kríža, kedy bol hlavným celebrantom vdp. Ondrej Cebo, pán farár zo Šimonovie. Na tejto sv. omši bol prítomný aj pán Jozef Božík, primátor mesta. Verím, že týmto trojdňom naša farnosť dôstojne prispela k roku Božieho milosrdenstva. Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí sa zapojili do prípravy a realizácie tohto krásneho podujatia a aj všetkým účastníkom. Treba zvlášť poďakovať všetkým duchovným otcom za krásne homílie a vôbec za účasť na tomto slávnostnom trojdňu, ktoré bolo venované našej krížovej ceste. Veľká vďaka patrí nášmu pánu dekanovi Vladimírovi Farkašovi za prípravu a spoluprácu pri zabezpečovaní celého programu. Nech to všetkým Pán Boh mnohonásobne odplatí!

Okrem tohto mimoriadne vydareného trojdnia sme zorganizovali pútnický zájazd do



Šaštína k Matke Božej, Sedembolestnej patrónke Slovenska, a to v stredu 7.9.2016. Verím, že účastníci púte zažili nielen v Šaštíne, v autobuse či počas krátkej zastávky na spiatocnej ceste pekné a nezabudnuteľné zážitky. Naš pútnický zájazd bol súčasťou púte Združenia kresťanských seniorov Slovenska, ktorí sa v tú stredu pri Matke Božej zišli. Že sme sa všetci z púte vrátili zdraví a šťastní, môžeme vďačiť ochrane Matky Božej, Pánu Bohu, ale aj požehnaniu pána dekana, ktoré nám dal pred odchodom do Šaštína.

Niektorí naši členovia sa v stredu 21.9.2016



zúčastnili športových hier nášho združenia v obci Pruské neďaleko Ilavy, kde je farárom Ivan Kňaze, rodák z neďalekého Hradišťa. Zviezli sa s nami aj ženy z klubu vo Veľkých Bieliciach. V 20-člennej výprave sa našli aj takí, ktorí si zašportovali. Traja



z nich boli úspešní, keď vybojovali jednu striebornú medailu a 3 bronzové. J. Kollár v behu na 200m a v kope na bránku, p. Peciar v hode

kriketkou na cieľ a pisateľ týchto riadkov bol tretí na 200m. Gratulujeme a športu zdar!



V predvečer športového dňa, v utorok 20.9.2016, sa v priestoroch pastoračného centra konalo zasadnutie Ústredia združenia kresťanských seniorov.

Stanislav Husár, predseda klubu

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa ***Otvorenie školského roku 2016/2017***

Od 5. septembra 2016 je v Cirkevnej základnej škole Jána Krstiteľa opäť o čosi rušnejšie. Vďaka Bohu sa škola druhý rok svojho fungovania rozrástla o dve prvé triedy. Školský rok deti spolu so svojimi rodičmi a pani učiteľkami otvorili v novej



školskej jedálni. Týmto zároveň patrí veľká vďaka všetkým dobrovoľníkom a dobrodincom, ktorí počas letných prázdnin pridali ruku k dielu a pomáhali pri rekonštrukcii ďalších priestorov.

Ich zásluhou už deti nebudú musieť dochádzať na obedy do inej školy. Tešíme sa, že aj veľa rodičov zobralo toto dielo za svoje a prišlo pomáhať, či už maľovať alebo

upratovať. A tak v týchto vynovených priestoroch mohla všetkých privítať pani riaditeľka Danka aj s novými pani učiteľkami. Lebo nielen detí v škole



pribudlo. Pracovať na tomto Božom diele sa pridali učiteľky Peťka, Dana a vychovávateľka Zuzka. V školskej jedálni sa začalo možno trochu netradične - pekným príbehom o tom, ako byť dobrým priateľom. Veríme, že deti si v škole budú vytvárať naozaj dobré a pravé priateľstvá. Pani

TÝKA SA NÁS



učiteľky si dali predsavzatie pričiniť sa o to, aby boli deti v škole šťastné. Neskôr sa všetci



žiaci rozišli do svojich tried. Veľmi príjemný a hlavne pre prvákov výnimočný čas zavŕšila spoločná svätá omša v kostole. Spolu s ďalšími školami sme dostali požehnanie do nového školského roka.

Cirkevná škola Jána Krstiteľa sa rozrástá po všetkých stránkach. Vyprosujeme od Pána pre žiakov, pedagógov a rodičov, aby v nej mohli aj tento rok zakúšať prostredie priateľstva, prijatia, radosti a otvorenosti. Nech sa v nej každý cíti ako doma, hoci je tam už rušnejšie.

PhDr. Janka Grenčíková

Príhovor pápeža Františka v Assisi: Iba pokoj je svätý, nie vojna

Pápež František sa zúčastnil na medzináboženskom [stretnutí](#) v rodisku sv. Františka, aby sa spoločne s predstaviteľmi rôznych svetových cirkví a náboženstiev modlil za pokoj.

Príhovor Svätého Otca Františka

Prišli sme do Assisi ako pútnici hľadajúci pokoj. Nesieme v nás a kladieme pred Boha očakávanie a obavy mnohých národov a ľudí. Sme smädní po pokoji, túžime svedčiť o pokoji a predovšetkým sa potrebujeme modliť za pokoj, pretože pokoj je Božím darom a od nás sa očakáva, aby sme ho vzývali, prijímali ho a každý deň budovali s tvojou pomocou.

«Blahoslavení tí, čo šíria pokoj.» (Mt 5,9)

Mnohí z vás prešli dlhú cestu, pokiaľ prišli na toto požehnané miesto. Vyjsť, vydať sa na cestu, stretnúť sa spoločne, pracovať pre pokoj. Nie je to iba fyzický pohyb, ale predovšetkým pohyb ducha. Sú to konkrétne duchovné odpovede na prekonanie uzatvorenia otvorením sa Bohu a bratom. Žiada to od nás Boh a vyzýva nás, aby sme čelili veľkej chorobe našej doby:

ľahostajnosti. Je to vírus, ktorý paralyzuje, robí nás nečinnými a necitlivými, je to choroba, ktorá sa dotýka centra samotnej religiozity a plodí nové veľmi smutné pohanstvo: pohanstvo ľahostajnosti.

Nemôžeme ostať ľahostajní. Dnešný svet je veľmi smädný po pokoji. V mnohých krajinách trpia kvôli vojnám, ktoré sú síce často zabudnuté, ale vždy spôsobujú utrpenie a chudobu. Na ostrove Lesbos, s drahým ekumenickým patriarchom Bartolomejom, sme videli v očiach utečencov bolesť vojny, obavy národov smädných po pokoji. Myslím na rodiny, ktorých život bol obrátený na ruby; na deti, ktoré v živote nepoznali nič iné, iba násilie; na starých, donútených opustiť vlastnú zem. Tí všetci majú veľký smäd po pokoji. Nechceme, aby tieto tragédie upadli do zabudnutia. My spoločne chceme dať hlas všetkým, ktorí trpia, tým, ktorí nemajú hlas a nikto ich nepočúva. Oni veľmi dobre vedia, často lepšie ako mocní, že vo vojne neexistuje žiadne zajtra a že sila zbraní ničí radosť života.

My nemáme zbrane. Veríme ale v



poníženú a pokornú silu modlitby. V tento deň sa smäď po pokoji stal vyzývaním Boha, aby prestali vojny, terorizmus a násilie. Pokoj, o ktorý prosíme v Assisi nie je jednoduchým protestom proti vojne a nie je ani „*výsledkom rokovaní, politických kompromisov, alebo ekonomických záujmov. Ale je výsledkom modlitby.*“ (Ján Pavol II., Príhovor, Bazilika Anjelskej Panny Márie, 27. októbra 1986: Učenie IX., 2 1986, 1252) V Bohu, ktorý je prameňom spoločenstva, hľadáme čistú vodu pokoja, po ktorej túži ľudstvo. Ona nemôže vyvierať v púšti pýchy a

o s o b n ý c h
záujmov, na
vyprahnutej zemi
zisku za každú
cenu a z obchodu
so zbraňami.
Neunavíme sa
opakovať, že Božie
meno nemôže
nikdy ospravedlniť
násilie. Iba pokoj
je svätý. Iba pokoj
je svätý, nie vojna!

Dnes sme
prosili o svätý dar
pokoja. Modlili
sme sa, aby sa
svedomia zmobilizovali pri obrane
posvätnosti ľudského života, aby
podporovali pokoj medzi národmi a
ochranu stvorenstva, nášho spoločného
domu. Modlitba a konkrétna spolupráca
pomáhajú nezostať uväznení v logike
konfliktov a odmietnuť prístup rebelov,
ktorí vedia iba zúriť a protestovať. Modlitba
a vôľa k spolupráci vedú k pravému, nie
iluzórnemu pokoji. Nie pokoji toho, kto sa
vyhýba ťažkostiam a obracia sa na druhú
stranu, ak sa to netýka jeho záujmov; nie
cynizmu toho, kto si umýva ruky pred

problémami druhých; nie virtuálnemu
prístupu toho, kto súdi všetko a všetkých pri
klávesnici počítača, bez otvorenia očí pre
potreby bratov a zašpinenia si rúk pre toho,
kto to potrebuje. Naša cesta spočíva v
ponorení sa do situácií a postavení na prvé
miesto toho, kto trpí; pomenovania
konfliktov a ich uzdravenia z vnútra;
kráčania po cestách dobra, odmietajúc
skratky zla; trpezlivo podporovať, s Božou
pomocou a dobrou vôľou, procesy pokoja.

Pokoj, niť nádeje, ktorá spája zem s
neбом, tak jednoduché slovo a zároveň



ZAÚJALO NÁS

ťažké. Pokoj znamená **odpustenie**, ovocie
obrátenia a modlitby, ktoré prichádza z
vnútra, a v Božom mene umožňuje
uzdravenie rán minulosti. Pokoj znamená
prijatie, pripravenosť viesť dialóg,
prekonanie uzavretostí, ktoré nie sú
stratégiami bezpečnosti, ale mostmi
postavenými na prázdnote. Pokoj znamená
spolupráca, živá a konkrétna výmena s
druhým, ktorý predstavuje dar a nie
problém, brat, s ktorým sa dá vybudovať
lepší svet. Pokoj znamená **výchova**:
pozvanie naučiť sa každý deň náročné



umenie spoločného života, osvojiť si kultúru stretnutia, očisťujúc svedomie od každého pokušenia násilia a neústupčivosti, ktoré sú v rozpore s Božím menom a s dôstojnosťou človeka.

My tu, spoločne a v mieri, veríme a dúfame v bratský svet. Prajeme si, aby sa muži a ženy rôznych náboženstiev zišli a vytvorili svornosť, najmä tam, kde dochádza ku konfliktom. Naša budúcnosť znamená žiť spoločne. Z toho dôvodu sme povolaní, aby sme sa oslobodili od ťažkých bremien nedôveryčivosti, od fundamentalizmu a od nenávisťi. Veriaci sú umeleckými **remeselníkmi mieru** vo vzývaní Boha a v konaní pre človeka! A my, ako náboženský lídri, sme povinní byť pevnými mostmi dialógu, kreatívnymi sprostredkovateľmi pokoja.

Obraciame sa tiež na tých, ktorí majú

najvyššiu zodpovednosť v službe národom, na *lídrov* národov, aby sa neunavili v hľadaní a šírení života mieru, hľadiac ponad stranícke a momentálne záujmy: bez povšimnutia neostanú Boží apel na svedomia, výkrik mieru chudobných a správne očakávania mladých generácií. Pred tridsiatimi rokmi Ján Pavol II. na tomto mieste povedal: „*Pokoj je stavenisko otvorené pre všetkých, nie len pre odborníkov, vzdelaných a stratégov. Pokoj je univerzálnou zodpovednosťou.*“ (Príhovor, Piazza inferiore Baziliky sv. Františka, 27. október 1986: l.c., 1269). Bratia a sestry, prijmime túto zodpovednosť, znovu potvrdíme naše áno byť spoločne budovateľmi pokoja, ktorý chce Boh a po ktorom prahne ľudstvo.

zdroj: Vatikánsky rozhlas, krátené

Sviatok Ružencovej Panny Márie - 7. október

Prvý známy sviatok svätého ruženca bol v Španielsku v roku 1547, ktorý sa slávil v tretiu nedeľu v apríli. Úradne ho zaviedol svätý pápež Pius V. bulou Salvatoris Domini v roku 1572 na pamiatku víťazstva nad Turkami v bitke pri Lepante 7. októbra 1571. Na celú Cirkev ho rozšíril na prosby cisára Karola VI. pápež Klement XI. s dátumom na prvú nedeľu v októbri. Svätý Pius X. ho v roku 1913 preniesol z nedele na pôvodný deň, na 7. októbra. Ján XXIII. doterajší názov sviatku Presvätého ruženca z m e n i l n a s v i a t o k P r e b l a h o s l a v e n e j P a n n y M á r i e ružencovej - v roku 1960. Takto sa uvádza aj v novom liturgickom kalendári.

„Ruženec alebo žaltár preblahoslavenej

Panny Márie je veľmi nábožný spôsob modlitby a prosby k Bohu, zároveň ľahký pre všetkých: je chválou preblahoslavenej Panny, pričom sa stopäťdesiatkrát opakuje

anjelské pozdravenie; toľko je žalmov v Dávidovom žaltári. Medzi každý desiatok sa vkladá Pánova modlitba a meditácia, ktorá osvetľuje celý život nášho Pána Ježiša Krista.“ Túto definíciu napísal Pius V. v bule Consueverunt Romani Pontifices v roku 1569. Je to prvý úradný dokument o ruženci. A jeho opis tejto modlitby obsahuje formy, ktoré sú v podstate platné aj dnes. Pôvod ruženca sa však spája s menom sv. Dominika (+1221).

Cez zjavenia v Lurdoch v roku 1858





modlievala sa Panna Mária spolu s Bernadetou ruženec. Pri poslednom zjavení trom deťom vo Fatime 13. októbra 1917 sa im predstavila ako Panna Mária Ružencová.

Lev XIII. (+1903) sa právom nazýva pápežom ruženca, pretože napísal 12 encyklik a 2 apoštolské listy s ružencovou tematikou, zaviedol v Cirkvi spoločnú modlitbu ruženca v kostoloch v mesiaci október. Najznámejšia ružencová svätyňa je v Pompejach, posvätená v roku 1891, kam ročne putuje okolo dvoch miliónov pútnikov.

Ružencová Panna Mária

7. októbra a vlastne po celý tento mesiac si spomíname na Ružencovú Panu Máriu. Ako vznikla táto spomienka? Počas pontifikátu dominikána, pápeža sv. Pia V. (1566-1572), ktorý bol mužom modlitby, sa stala udalosť, ktorá mala pre Cirkev a celý západ veľký a rozhodujúci význam. V tomto čase bol západ politicky roztrieštený a ohrozovaný Turkami. Turci si chceli vy dobyť celý kresťanský západ a tak rozšíriť islam. Sultánova námorná flotila už zabrala viac gréckych ostrovov a cez Maltu, Sicíliu a Neapol chcel sultán obsadiť Stredozemné more. Pápež Pius V. sa v tejto ťažkej situácii snažil zjednotiť medzi sebou znepriatelených kresťanských veliteľov, aby sa postavili proti tureckému útoku. Velenie kresťanskej flotily bolo odovzdané synovi rakúskeho cisára, admirálovi Juanovi. Medzitým pápež prosil všetkých kresťanov, zvlášť bratstvo sv. ruženca v Ríme, aby sa v tejto preťažkej situácii spolu s ním modlili ruženec na úmysel víťazstva kresťanských vojsk s pomocou Panny Márie. Hovorí sa, že



pápež daroval vojakom ruženec. Admirál Doria mal na palube svojej lode kópiu obrazu Panny Márie Guadalupskej. Svetoznáma námorná bitka sa nakoniec uskutočnila 7. októbra 1571. Vo vojne bojovalo 500 lodí a 170 000 vojakov. Niektorí svedkovia tohto boja hovorili, že na kresťanských lodiach bolo vidieť vztýčené kríže. Don Juan si ako prvý kľakol pred krížom a pokorne prosil Boha o záchranu a pomoc. Ostatní vojaci nasledovali príklad svojho admirála. Počas ťažkého niekoľkohodinového boja bolo zničených 282 mohamedánskych lodí a 117 ich bolo zajatých. Tiež bolo oslobodených

12 000 kresťanských otrokov, ktorí slúžili Turkom ako veslári. Turecká flotila, ktorá bola dovtedy neporaziteľná, utrpela veľkú porážku a Európa bola zachránená pred islamom. Správa o víťazstve kresťanských vojsk prišla k pápežovi až o dva týždne. On však ňou nebol vôbec prekvapený. Už v hodine víťazstva radostne povedal: „*Naša kresťanská flotila v tejto hodine zvíťazila nad Turkami. Poďakujme sa Pánovi!*“ Určil, aby sa od toho dňa každú prvú októbrovú sobotu slávil sviatok „Panny Márie víťaznej“. O dva roky neskôr jeho nástupca pápež Gregor XIII. pozmenil názov tohto sviatku na „Slávnosť svätého ruženca.“ Pápež Klement XI. rozšíril ružencovú slávnosť na celú Cirkev.

Matka Božia prostredníctvom svojej ochrany a modlitby svätého ruženca veriacich zachránila Európu pred mohamedánmi. I my môžeme touto modlitbou prosiť Pána Ježiša, najmä v beznádejných situáciách o vypočutie konkrétnych prosieb. K tejto mocnej a účinnej modlitbe, pri ktorej rozjímame nad udalosťami z Ježišovho života, nás



povzbudzujú mnohí svätí. Je aktuálna i dnes.

Svätý Ľudovít Mária Grignon z Montfortu (1673-1716): „*Mária je najrýchlejšia cesta k Ježišovi! Modlite sa denne ruženec...! Nič neposilňuje Božie kráľovstvo v našom vnútri viac ako rozjímavá modlitba ruženca.*“

Sv. Páter Pio (1887-1968): „*Milujte Pannu Máriu a starajte sa o to, aby bola milovaná. Stále sa modlite ruženec.*“

Sv. Klement Mária Hofbauer (1751-1820): „*Ruženec je moja knižnica, pretože táto jednoduchá modlitba s rozjímaniami sa podobá knižnici, v ktorej je mnoho tisíc kníh o tajomstvách viery. Modlitbou ruženca som dosiahol všetko, čo som si prial, najkrajšie obrátenia.*“

Istý šľachtic, Roberto d'Azelio, sa pýtal don Bosca, prečo toľko stráca čas týmito dlhými modlitbami, vyslovovaním 50-tich

Zdravas' Mária. Podľa neho mal túto nudnú modlitbu don Bosco zrušiť. Ale svätý mu odpovedal: „*Na tejto modlitbe spočíva celé moje dielo! Radšej by som sa zriekol mnohých, dokonca dôležitých vecí, a keby to bolo nutné, dokonca aj vášho tak cenného priateľstva, ale nikdy nie modlitby ruženca.*“

Panna Mária, ktorá sa predstavila vo Fatime ako kráľovná ruženca, odpovedala 19. augusta 1917 Lucii na otázku, čo si od nej žiada: „*Chcem, aby ste trinásteho i naďalej chodili do Cova da Iria až do októbra, a aby ste sa denne modlili ruženec... Vedzte, že mnohí idú do pekla, lebo nikto sa za nich nemodlí a neprináša obety.*“

Preto prosme i my našu Nebeskú Matku, aby nás stále ochraňovala a vyučovala nás, aby sme boli poslušní a verní jej Synovi, nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi.

zdroj: internet

Pápež František: „Nie sme siroty, Ježiš nám daroval svoju Matku.“

Vo „svete, ktorý trpí krízou veľkej osiirelosti“ máme Matku, ktorá nás sprevádza a chráni. Úryvok z Jánovho evanjelia tvoria posledné Ježišove slová na kríži. Pred tým, než dokončil, odovzdal svojej matke milovaného učeníka a Jánovi povedal: „*Hľa, tvoja matka!*“ (Jn 19,25-27)

Všetci učeníci utiekli, okrem Jána a niekoľkých žien. Svätý Otec priblížil túto scénu: Pod krížom bola Mária, Ježišova matka, na ktorú všetci hľadeli so slovami: „*To je matka tohto delikventa! To je matka tohto buriča!*“ Pápež pokračoval:

„*Mária počúvala tieto slová. Trpela hrozným ponížením. A počula tiež mocných, niektorých kňazov, ktorých rešpektovala, lebo boli kňazmi, [ako hovoria]: ‚Nuž ty, čo si taký úžasný, zostúp! Zíd dole!‘. - [Bola] tam, so svojím Synom, nahým. Mária tak veľmi*

trpela, ale neodišla preč. Nezaprela Syna. Bol jej vlastným telom.“

Svätý Otec František si zaspomínal na to, ako chodieval v Buenos Aires do väzníc navštíviť väzňov a vídaval zástup žien, ako čakajú, kým ich pustia dnu:

„*Boli to matky. Nehanbili sa: ich telo bolo tam vo vnútri. A tieto ženy trpeli nielen hanbou, že sú tam - ‚Pozri sa na ňu! Čo to vyviedol ten jej syn?‘ - ale trpeli tiež tým najhorším ponížením pri hĺbkových prehliadkach, ktoré museli podstúpiť pred vstupom. Boli to však matky a išli navštíviť vlastnú krv. Tak aj Mária bola tam so svojím Synom, s tým tak veľkým utrpením.*“

Ježiš podľa Svätého Otca prisľúbil, že nás neopustí ako siroty a na kríži nám daroval svoju Matku ako našu Matku:

„*My kresťania máme Matku, tú istú, čo*



Ježiš; máme Otca, toho istého, čo Ježiš. Nie sme siroty! A ona nás v tom okamihu rodí s toľkou bolesťou: je skutočne mučeníčkou. S prebodnutým srdcom prijíma to, že nás všetkých porodí v tej chvíli bolesti. A od toho okamihu sa stáva našou Matkou, od toho momentu je ona našou Matkou, tou, ktorá sa o nás stará a ktorá sa za nás nehanbí: bráni nás.“

Ruskí mystici prvej doby, dodal na záver pápež František, odporúčali veriacim, aby sa vo chvíľach duchovného nepokoja skryli pod plášť Matky Božej: „*Tam nemôže vstúpiť diabol, lebo ona je Matka a ako Matka nás chráni. Aj Západ prijal túto radu a vytvoril prvú mariánsku antifónu, 'Sub tuum praesidium' - 'Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Bohorodička'. Tam sme v bezpečí,*“ vysvetlil Svätý Otec:

„Vo svete, ktorý môžeme nazvať 'osirelý', v tomto svete, ktorý trpí krízou veľkej osirelosti, môže naša pomoc spočívať v slovách: 'Pozri na svoju Matku!' Máme ju, tú, ktorá nás chráni, učí nás a sprevádza; ktorá sa nehanbí za naše

hriechy. Nehanbí sa, lebo je Matkou. Nech nám Duch Svätý, tento priateľ, tento spoločník na ceste, tento Tešiteľ a Zásťanca, ktorého nám poslal Pán, pomôže pochopiť toto veľké tajomstvo Máriinho materstva.“

www.radiovaticana.va



TÝKA SA NÁS

Pápež František: „Diabol chce rozbiť aj jednotu pri eucharistii.“

„Rozdelenia ničia Cirkev a diabol sa snaží útočiť na základ jednoty, ktorým je slávenie eucharistie.“ Pápež František našiel inšpiráciu v prvom čítaní, v ktorom sv. Pavol varuje veriacych v Korinte pred roztržkami (1 Kor 11,17-26).

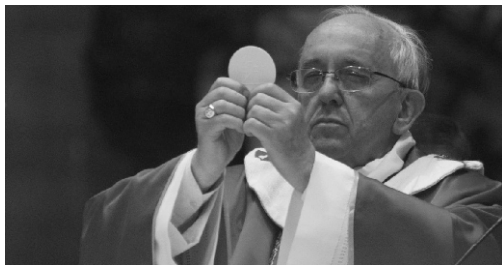
Svätý Otec opäť upozornil na to, že „*diabol používa dve mocné zbrane, aby zničil Cirkev: sú nimi rozdelenia a peniaze*“. Už od začiatku existovali „*ideologické či teologické rozdelenia, ktoré rozdeľovali Cirkev*“, vysvetlil pápež a dodal: „*diabol zasieva žiarlivosť, ctižiadostivosť, myšlienky, aby rozdeľoval! Prípadne zasieva*

chamtivosť.“ A tak sa deje to, že po vojne „*všetko zostáva zničené a diabol odchádza spokojný. A my naivní sme mu skočili na jeho hru.*“ „*Tá hra rozdelení je špinavá hra, je ako terorizmus,*“ vysvetlil Svätý Otec a opäť upozornil na nebezpečenstvo klebiet, lebo jazyk má podľa jeho slov moc zabíjať, hádzať bomby a ničiť.

„*Rozdelenia v Cirkvi nedovoľujú Božiemu kráľovstvu rásť; nedovoľujú, aby sa nám Pán dal dobre vidieť, taký aký je. Rozdelenia spôsobujú, že možno vidieť len istú časť, jednu časť stojacu proti inej... vždy proti! Chýba ten olej jednoty, balzam jednoty.*



Diabol však ide ešte ďalej, nielen v kresťanskej komunite, ide na koreň kresťanskej jednoty. A práve toto sa deje tu, v meste Korint. Pavol Korinťanov napomína, lebo ich rozdelenia sa dotýkajú priamo základu jednoty, teda slávenia Eucharistie.“



V prípade Korinťanov dochádza k rozdeleniam a roztržkám medzi bohatými a chudobnými práve počas eucharistického slávenia. Ako zdôraznil Svätý Otec, Ježiš prosil Otca o jednotu. Avšak diabol sa snaží ničením dosiahnuť až sem.

„Prosím vás, aby ste urobili všetko preto, aby nedošlo k ničeniu Cirkvi rozdeleniami, či už ideologickými, alebo

skrze chamtivosť, ctižiadostivosť alebo závisť. A predovšetkým [vás prosím], aby ste sa modlili a strážili prameň, samotný zdroj jednoty Cirkvi, ktorým je telo Krista; aby sme každý deň slávili jeho obetu v Eucharistii.“

Svätý Pavol napísal list Korinťanom síce pred dvetisíc rokmi, Svätý Otec František však verí, že je pre nás aktuálny aj dnes: „Pavol to môže povedať nám všetkým, dnešnej Cirkvi, aj dnes. „Bratia, nechválím vás, že sa neschádzate na lepšie, ale na horšie“. Cirkve celá zidená... na horšie, pre rozdelenia: na horšie! Aby zašpinili Telo Kristovo v eucharistickej slávnosti! A ten istý Pavol nám hovorí, na inom mieste: „Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne (...), ten si je a pije odsúdenie“. **Prosme Pána za jednotu Cirkvi, aby medzi nami neboli rozdelenia. Jednota v základe Cirkvi je tá, ktorá je skutočne Kristovou obetou, ktorú každý deň slávime.“**

www.radiovaticana.va

Rebríček hodnôt

Profesor filozofie stál pred svojou triedou a na stole pred sebou mal niekoľko predmetov.

Keď začala hodina, vzal bez slova veľkú prázdnu fľašu na zaváranie a začal ju plniť veľkými kameňmi. Keď ju naplnil, spýtal sa študentov, či je už plná. Študenti súhlasili, že áno. Na to vzal profesor balíček s menšími kamienkami a vysypal ich do fľaše. Trochu ňou potriasol a kamienky vyplnili medzery medzi veľkými kameňmi. Potom sa znovu opýtal študentov, či je už fľaša plná. Tí so smiechom súhlasili. Teraz vzal profesor krabicu s pieskom, vysypal piesok do fľaše a piesok samozrejme vyplnil i tie najmenšie medzery.

„A teraz si predstavte,“ povedal profesor, „že to je váš život. Kamene sú tie podstatné veci: vaša rodina, váš partner, vaše zdravie - skrátka veci, ktoré, keď všetko ostatné stratíte, stále dokážu naplniť váš život. Menšie kamene sú

ostatné veci, ktoré tiež stoja za povšimnutie: vaša práca, váš dom, vaše auto. A piesok, to sú všetky ostatné maličkosti.“

„Keď naplníte fľašu najprv pieskom, nezostane vám žiadne miesto pre kamene. A takisto je to v živote. Ak vynaložíte všetku energiu na maličkosti, nebudete mať priestor pre dôležitejšie veci. Venujte pozornosť veciam, ktoré sú dôležité pre vaše šťastie. Hrajte sa so svojimi deťmi, nájdite si čas aj na zdravotnú prehliadku, choďte si so svojím partnerom zatancovať. Vždy vám ostane čas na prácu, na upratanie domu alebo usporiadanie party. Starajte sa predovšetkým o veci, ktoré naozaj majú význam. Stanovte si svoj rebríček priorít. Zvyšok je len piesok.“

zdroj: internet



Slávny zázrak v Amsterdame

Holandsko 1345

13. marca 1945 slávil holandský katolíci šesťstoročné výročie amsterdamského zázraku svätej hostie, ktorej vďačia za rozkvet a blahobyť tohto pekného mesta. V 14. storočí bol Amsterdam málo významnou rybárskou obcou. Niekoľko málo ulíc, skromné rybárske domčeky a jeden väčší kláštor, to bol vlastne celý Amsterdam.

13. marca 1345 sa však stalo toto jednoduché mesto známe po celom Holandsku, ba i za hranicami. V spomenutý deň zavolali kňaza k umierajúcemu rybárovi. Vypočul jeho spoveď a dal mu sväté prijímanie. Len čo kňaz vykročil z domu, chorý začal kašľať, prestať však nemohol. Kašľal tak silno, že musel zo seba vydať všetko, teda i svätú hostiu. Jeho manželka hodila celý obsah do plameňov domáceho kozuba. Na druhý deň ráno, keď zhrabávala ešte

žeravé uhľíky, prišlo jej na um, ako nedôstojne sa zachovala k Sviatosti. Tu zbadala, ako sa svätá hostia vznáša nad žeravým uhlím. Bola bielučká, neporušená a obklopená silnou svetelnou žiarou. Oheň ju nielenže nezničil, ale ani nesfarbil.

Žena hlboko otrasená si kľakla na zem a svätú hostiu uctievala. Potom ju vzala do rúk, obalila do čistého ľanového plátna a vložila do skrinky.

Zavolala kňaza a porozprávala mu celý

prípád. Ten jej kázal mlčať, aby nevznikli zbytočné reči a chýry. S úctou a v tichosti odniesol svätú hostiu do kostola.

Na druhý deň ráno k svojmu úžasu i strachu našla žena svätú hostiu opäť v skrinke. Teraz bolo aj kňazovi jasné, že zázrak nemá byť zamlčaný, ale ho treba verejne publikovať na väčšiu česť a slávu Božiu.

O z n á m i l t ú t o skutočnosť spolukňazom a veriacim. Čoskoro sa zhromaždilo veľké množstvo ľudí, ktorí v procesii so zástavami a zapálenými sviečkami, modliac sa a spievajúc sprevádzali hostiu do chrámu svätého Mikuláša v Amsterdame.

Cirkevné úrady nariadili prísne vyšetrovanie, ktoré trvalo niekoľko mesiacov. V pastierskom liste konečne utrechtský biskup vyhlásil, že udalosť zodpovedá pravde a dal zvolenie tento

eucharistický zázrak rozširovať a uctievať.

Obyvatelia Amsterdamu na mieste domčka vybudovali peknú kaplnku. O sto rokov neskôr dovolila Prozreteľnosť Božia v tej istej kaplnke nový zázrak, ktorým sa vlastne ten prvý iba potvrdil. 24. mája 1452 zachvátil Amsterdam veľký požiar. Skoro celé mesto sa stalo obeťou plameňov. Keď sa oheň blížil ku kaplnke, rozhodli sa odvážni muži vylomiť tabernákulum a monštranciu so Sviatosťou zachrániť. Ich námaha bola





márna. Keďže už aj tabernákulum horelo, museli statoční muži utiecť. Kaplnka a tabernákulum boli plameňmi celkom zničené.

Radosť ťažko skúšaných katolíkov bola však nesmierna, keď po požiari v žeravom popole našli sto rokov starú, jedinečnú svätú hostiu úplne neporušenú. Dokonca i monštrancia a hodvábný závoj, v ktorom bola svätá hostia obalená, ostali nedotknuté.

Veľké zástupy pútnikov prichádzali na toto posvätné miesto. Až v roku 1578, keď prišli kalvíni, zakázali všetky katolícke podujatia. Nikdy sa však nepodarilo úctu k tejto jedinečnej hostii oslabiť. Keď

prenasledovanie katolíkov prestalo, slávnosti, sprievody a púte boli znova obnovené. Roku 1645, na tristočné jubileum tejto Prevelebnej Sviatosti bola usporiadaná veľkolepá slávnosť. Dokonca, keď Hitler obsadil Holandsko, aj v tom čase tajne, v noci a v tichosti vzdávali veriaci úctu Božskému Spasiteľovi, skrytému v tejto sviatosti.

Po druhej svetovej vojne sa jej úcta rozvinula znova naplno. Dnes je celý Amsterdam hrdý na toto miesto a domáci ako i cudzí veriaci vzdávajú úctu Prevelebnej Sviatosti v tejto kaplnke.

spracoval Peter A.

Kristus Kráľ

„Vezmi svoj kríž a nasleduj ma,“ povedal raz Pán,
neboj sa, neboj sa, On nenechá ťa, aby si ho niesol sám.
Ježišu, ja sklamala som Ťa už toľko ráz, no Ty napriek tomu ma máš rád.

Ty si cesta, ktorou kráčať chcem,
aj keď neviem vždy, kam prídem.

Ty si cesta, tá správna jediná
s Tebou som nikdy nezblúdila.

Ty si tá PRAVDA, ktorú hlásať chcem
jediného BOHA uznávam a o ňom svedčiť chcem.

Ty si ŽIVOT i smrť moja,
Ty si tá láska doživotná moja,
si život, čo nikdy nekončí
a jediný, čo nikoho nezotročí.

Dvíham k TEBE pohľad prosebný,
aj keby som bol lotor posledný,
viem, že Ty si moje vykúpenie

a nenecháš ma padnúť vo večné zatratenie.

Ježišu môj, kde sa toľká milosť berie,
toľké milosrdenstvo, toľké odpustenie?
Viem a vždy to chcem vedieť - odpoveď na kríži čaká:
Ty si to odpustenie a Láska naša.

Eva Č.



Kvíz o Panne Márii

Jednou z foriem aktivizácie, motivácie a vzbudenia záujmu o tému sú súťažné testy a kvízy. V súvislosti s nastávajúcim mesiacom, ktorý je venovaný úcte Kráľovnej ruženca, ponúkame námet na kvíz. Zrealizovať ho možno v rámci prehľbujúcich tém v rôznych ročníkoch.

1. Čo odpovedala Panna Mária anjelovi, keď jej zvestoval, že sa stane Matkou Božou?
(*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*)

2. Vymenuj tri mariánske pútnické miesta na Slovensku.

(*Levoča, Šaštín, St. Hory, Nitra, Marianka...*)

3. Vymenuj tri svetové pútnické miesta.

(*Fatima, Lurdy, Čenstochova...*)

4. Ktoré mesiace sú zasvätené Panna Márii?

(*máj, október*)

5. Ako sa volal človek, ktorý prorokoval Panne Márii, že jej dušu prenikne meč bolesti?

(*Simeon*)

6. Ktorými slovami privítala Alžbeta Pannu Máriu, keď ju prišla navštíviť?

(*Požehnaná si medzi ženami, ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne?*)

7. Ako spoznala Alžbeta, že k nej prichádza Matka jej Pána?

(*nemluvniatko podskočilo v jej živote a naplnil ju Duch Svätý*)

8. Čo odpovedal Ježiš Márii na výčitku, keď ho našla v chráme?

(*Prečo ste ma hľadali, či ste nevedeli, že mám byť v dome svojho Otca?*)

9. Komu Pán Ježiš z kríža odporučil svoju Matku a ktorými slovami?

(*apoštolovi sv. Jánovi - Hľa, tvoja matka.*)

10. Vymenuj päť tajomstiev ruženca svetla.

(*Ktorý bol pokrstený v Jordáne a začal svoje verejné účinkovanie,*

Ktorý zázrakom v Káne Galilejskej otvoril srdcia učeníkov pre vieru,

Ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie,

Ktorý sa ukázal v božskej sláve na Hore premenenia,

Ktorý nám dal seba za pokrm a nápoj v Oltárnej sviatosti.)

11. Vysvetli, aký je rozdiel medzi: počatím

Panny Márie z Ducha Svätého a Nepoškvrneným počatím Panny Márie?

(*v prvom prípade Panna Mária počala Božieho Syna z Ducha Svätého, v druhom prípade Panna Mária bola počatá bez dedičného hriechu*)

12. Ako sa volali rodičia Panny Márie?

(*Joachim a Anna*)

13. Z akého rodu pochádzala Panna Mária?

(*z Dávidovho rodu*)

14. Komu sa zjavila Panna Mária vo Fatime?

(*Lucii, Františkovi, Hyacinte*)

15. Komu sa zjavila Panna Mária v Lurdoch?

(*Bernadette*)

16. Čo je Magnifikat a ako znie prvý verš?

(*Je to Máriin chválospev a prvý verš je: Velebí duša moja Pána*)

17. Kde bola Panna Mária pri zoslaní Ducha Svätého?

(*vo večeradle*)

18. Čo vieme o smrti Panny Márie?

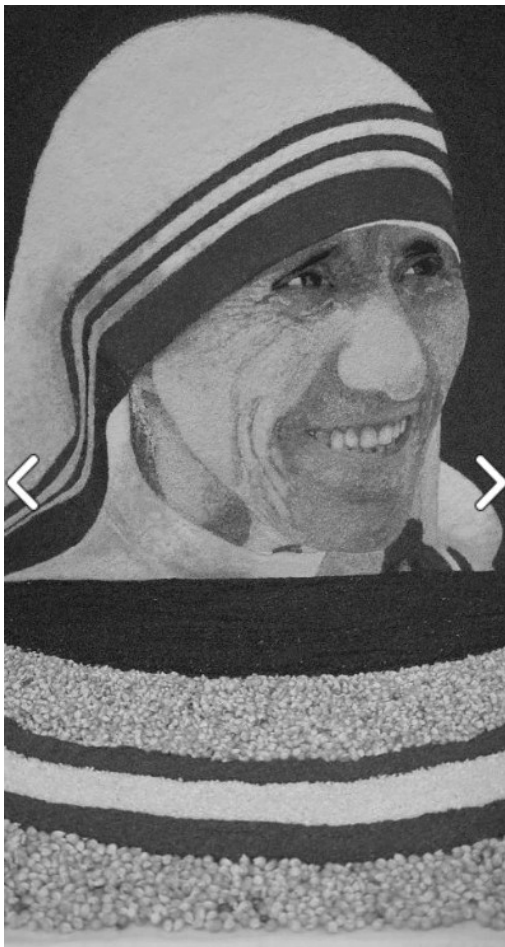
(*bola vzatá do neba aj s telom*)





Pozvánka do Skačian: „Poďakovanie za úrodu“

Už desiaty rok šikovné ruky žien a dievčat zo Skačian pripravujú výzdobu vo farskom kostole v Skačianoch z plodov Božej prírody a úrody zo záhrad. Tento rok je výzdoba a sypané obrazy inšpirovaná Rokom milosrdenstva, vyhláseným Sv. Ocom Františkom. Zastavme sa a prejavme aj my vďačnosť za dary, ktoré nám Boh dáva každý deň. Poďakovať, ako i pokochať sa nádhernou výzdobou môžete v deň otvorenia 8.10.2016, ale aj po každej večernej sv. omši o 18,30 hod. v dňoch pondelok, piatok a sobota. Po zmene času je večerná sv. omša o 17,30 hod.



Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.